

**Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta**

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie

PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

medzinárodnej vedeckej konferencie

27. – 28. február 2015

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach,
Právnická fakulta, Košice

KOŠICE 2015

Zborník príspevkov z medzinárodnej vedeckej konferencie
PRÁVNA VEDA A PRAX V TREŤOM TISÍCROČÍ

/27. – 28. február 2015/

Programovy a vedecky vybor: doc. JUDr. Gabriela Dobrovičová, CSc
doc. JUDr. Sergej Romža, PhD
JUDr. Ivan Roháč, LL.M, MBA, PhD
doc. JUDr. Julius Kovach, CSc
JUDr. Martina Řeřichová
JUDr. Yana Lengerova, CSc

Za odbornú a jazykovú stránku príspevkov zodpovedajú autori.
Rukopis neprešiel jazykovou úpravou.

Vydal: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Košice, 2015

© Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 2015

OBSAH

HISTÓRIU A TEÓRIA ŠTÁTU A PRÁVA, FILOZOFIU PRÁVA

Берендєєва А. І. Високі моральні якості співробітників МВС – побажання чи необхідність?	7
Гавриленко О. А. Правові засади запобігання та протидії корупції на теренах України у стародавній час та середні віки	10
Онiщенко Н. М. Сучасна юридична наука про співвідношення внутрішньодержавного і міжнародного права.....	14
Príkhodko M. A. Právna prax správnych reforiem ruskej ríše v XIX storočí.....	17
Риндюк В. І. Облік та інкорпорація законодавства як інформаційні передумови його систематизації.....	19
Тюріна О. В. Конвергенція ідей сучасного праворозуміння як прояв правової інтеграції.....	22
Fedykovych Pavlo. Judgments of european court of human rights among the sources of law of Ukraine.....	24
Чеховська М. М. Визначення стратегічних пріоритетів у сфері забезпечення національної безпеки України	27

ÚSTAVNÉ PRÁVO

Корнєва О. В. Особливості цивільної служби в Польщі: досвід для України	30
Кравчук В. М. Конституціоналізація у системі понятійно-категоріального апарату сучасного конституційного права України....	32
Соляник К. Є. Співвідношення понять «правова основа діяльності органів місцевого самоврядування» і «джерела муніципального права».....	35
Хобби Ю. С. Проблема переосмысления прав человека в контексте конституционной реформы в Украине и процессов евроинтеграции	37
Южека Р. С. Захист прав і свобод людини і громадянина України	40

MEDZINÁRODNÉHO PRÁVO

Перепьолкін С. М. Проблема періодизації історії міжнародного митного права	44
Яновицька А. В. Місце звичайних умов договору у зовнішньоекономічному контракті.....	46

PRÁVO EURÓPSKEJ ÚNIE

Сорока Н. Є. Співпраця Європейського Союзу та держав-членів у сфері захисту авторського права.....	50
-----------------------------------------------------------------------------------------------------------	----

Sokolenko O. L. Object of administrative and legal protection – rights, freedoms and legitimate interests, properly citizens of Ukraine, foreigners and people without citizenship as a basic element their legal status secured by appropriate guarantees from the government.....	105
Труш М. І. Обґрунтованість як одна з основних вимог до судового рішення в адміністративній справі	108
Чумак В. В. Діяльність портової поліції в Латвійській Республіці: організаційно-правовий досвід та перспективи його використання в Україні	111
Шапенко Л. О. Адміністративно-правовий статус органів державного нагляду за страховою діяльністю в Україні.....	113

FINANCIE PRÁVO

Бойчук Т. В. До питання про обмеження права вкладника на своєчасне повернення банківського депозиту (вкладу).....	117
Рядінська В. О. Набуття статусу самозайнятої особи як ознака правового статусу фізичних осіб як платників податків.....	120
Sharenko M. S. The legal status of payers of indirect taxes in the Czech Republic	123
Shvager O. A. Dual nature of the legal status of the deposit guaranteeing fund of natural persons in Ukraine	125

INFORMÁCIE O PRÁVO

Білоус К. В. Міністерство інформаційної політики як центральний орган виконавчої влади у сфері інформаційної безпеки держави	128
Фелечко О. С. Правовий режим об'єктів Інтернет-відносин	131

TRESTNÉ PRÁVO. TRESTNÉ PRÁVO VYMÁHANIE

Andrushko A. V. Punishability as a characteristic of a crime.....	135
Братінов І. І. Неповнолітні як суб'єкт кримінальної відповідальності.....	137
Буряк К. М. Регулювання журналістської діяльності в Україні	141
Павлів В. Р. Поняття неправомірної вигоди в кримінальному праві України	144
Скитенко Л. О. Кримінологічне дослідження агресивної природи підліткового вандалізму.....	146
Степаненко І. О. Звільнення від відбування покарання як прояв принципу гуманізму	149
Федотов О. А. Тероризм як особливо небезпечне явище.....	153

TRESTNÉ PRÁVO TRESTNÉ PRÁVO VYMÁHANIE

PUNISHABILITY AS A CHARACTERISTIC OF A CRIME

Andrushko A. V.

*Associate Professor, Candidate of law sciences
Uzhhorod National University
Uzhhorod, Ukraine*

The Criminal Code of Ukraine (ch. 1 article 11) defines crime as ‘a foreseen by this Code socially harmful culpable act (action or inaction) committed by a subject of a crime’. Based on this legal definition of a crime, scholars cannot come to a unanimous position on what characteristics characterize an act as a criminal one. Research literature on criminal law mostly emphasizes four characteristics of a crime: social dangerousness, illegality, culpability and punishability [4, p. 53; 6, p. 74]. Some scholars follow the afore-cited legal definition in which the characteristic of punishability is not mentioned directly and mention only three characteristics of a crime: social dangerousness, illegality and culpability [7, p. 226]. Thus, in the criminal law science does not always recognize punishability as a separate characteristic of a criminal act. However, this does not mean that scholars completely ignore punishability in their research. Our study of scholar works on criminal law revealed that punishability is frequently viewed as a structural component of such an important characteristic of a crime as illegality. Prof. N. F. Kusnetsova, for instance, does not separate punishability as an independent characteristic of crime and suggests that punishability is the second after prohibition component of a criminal illegality [8, p. 138–145]. Therefore, when some scholars separate illegality and punishability as two independent characteristics of a crime, others essentially see punishability as a part of illegality characteristic. This naturally raises the question of correspondence between illegality and punishability.

It shall be also underlined that even those scholars who separate punishability as an independent characteristic of a crime sometimes take ambiguous views on the essence of this characteristic. Prof. M. I. Khavroniuk lists punishability among mandatory characteristics of a criminal act [5, p. 43] but admits that it is ‘a component of criminal illegality and a mandatory characteristic of a crime’ [5, p. 47]. In our opinion, such an approach is not fully justified because it raises the question: If criminal punishability is considered a structural component of criminal illegality then why is it listed among independent and mandatory characteristics of a criminal act?

In our opinion, merging of punishability and illegality is not justified since it distorts factual contents and functional role of such a characteristic of crime as illegality, which is a formal reflection of social dangerousness and consists in the idea that in order to be recognized as a criminal action a corresponding action shall be foreseen by current criminal legislation.

We also see as contradictory the popular in criminal law research point of view that punishability as a characteristic of a crime is a threat of punishment application for a crime laid down in criminal law sanctions [4, p. 59; 6, p. 77; 10, p. 110]. As A.P. Kozlov correctly indicates 'threat of punishment is laid down in a sanction of a criminal law norm, and sanction itself cannot be included into a crime since a threat of punishment it includes is a consequence of a committed crime and cannot be included into a crime' [3, p. 749]. In this context, Prof. P. L. Fris claims that 'crime is defined by a disposition of a criminal law norm, not by a sanction' [11, p. 103].

In opinion of O. Bibik (which we share), the approach that punishability of an action foresees its prohibition and a corresponding sanction in the criminal law for committing such an action 'deprives a notion of a crime of its reliance on punishment – one of fundamental institutes of criminal law – by artificially cutting relation between crime and punishment' [1, p. 9]. Taking all mentioned above into consideration we view as probably better substantiated an approach in which punishability as a characteristic of a crime is viewed as a possibility of infliction of punishment – the most severe and repressive form of state coercion – for a criminal action committed by a person [1, p. 9]. Therefore, the characteristic of punishability means not only presence of a corresponding sanction in a criminal law norm but more importantly a potential possibility of application of criminal punishment to a person who committed an action prohibited by criminal law (only punishment and not administrative penalty, for instance, because, as N. D. Durmanov correctly indicated, 'elimination of punishability from the list of crime characteristics erases distinction between crime and non-crime' [2, p. 188]). We say 'possibility of application' since it is known that commission of crime not necessarily leads to infliction of punishment (criminal legislation foresees such options as discharge of punishment or discharge of criminal liability). Nevertheless, this fact itself does not contradict the requirement of criminal punishability since what is essential is a potential possibility of application of punishment to a person in case of commission of an action prohibited by the Criminal Code. Moreover, M. I. Khavroniuk correctly emphasizes that 'post-criminal behavior of a person and post-criminal judicial evaluation of a person and action committed do not transform a de facto committed crime into a non-crime' [5, p. 47].

Summarizing all mentioned above we shall agree with S. A. Markuntsov who concludes that punishability as an independent characteristic of a crime has social utility, since it 'additionally legitimizes possibility of criminal law effect as the last and most severe instrument of state coercion; defines limits of such criminal law effect by framework of norms laid down in the Criminal Code (not only in sanctions of Special Part of the Criminal Code); plays certain preventive role' [9, p. 33].

Taking these thoughts into consideration, we may conclude the following: 1) criminal illegality and punishability are independent characteristics of a crime; 2) characteristic of punishability provides for potential application of criminal punishment to a person who committed an action prohibited by criminal law; 3) punishability as a characteristic of a crime can serve as one of criteria for differentiation of criminal actions from other kinds of law infringement which do not deserve criminal punishment; 4) it is reasonable to include definition of punishability as an independent characteristic of a crime into ch. 1 article 11 of the Criminal Code of Ukraine.

References:

1. Биби́к О. К вопросу о наказуемости как признаке преступления / Олег Биби́к // Уголовное право. – 2008. – № 4. – С. 9–12.
2. Дурманов Н.Д. Понятие преступления / Дурманов Н.Д.; отв. ред. М.Д. Шаргородский. – Москва; Ленинград: Издательство АН СССР, 1948. – 315 с.
3. Козлов А.П. Понятие преступления / Козлов А.П. – СПб.: Юридический центр Пресс, 2004. – 819 с.
4. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / відп. ред. Є.Л. Стрельцов. – Х.: Одіссей, 2009. – 328 с.
5. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / за ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. – К.: Атіка, 2009. – 408 с.
6. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. – Х.: Право, 2010. – 456 с.
7. Кримінальне право. Загальна частина: Підручник / за ред. А.С. Беніцького, В.С. Гуславського, О.О. Дудорова, Б.Г. Розовського. – К.: Істина, 2011. – 1112 с.
8. Курс уголовного права. Общая часть. Т. 1: Учение о преступлении / под ред. Н.Ф. Кузнецовой, И.М. Тяжковой. – М.: Зерцало, 2002. – 624 с.
9. Маркунцов С.А. Запрещенность и наказуемость как самостоятельные признаки преступления / С.А. Маркунцов // Академический юридический журнал. – 2012. – № 4 (50). – С. 30–35.
10. Українське кримінальне право. Загальна частина: підручник / за ред. В.О. Навроцького. – К.: Юрінком Інтер, 2013. – 712 с.
11. Фріс П.Л. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник для студентів вищих навчальних закладів / Фріс П.Л. – К.: Атіка, 2009. – 512 с.

НЕПОВНОЛІТНІ ЯК СУБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Братінов І. І.

студент

*Інституту прокуратури та слідства
Національного університету «Одеська юридична академія»
м. Одеса, Україна*

Проблеми, пов'язані з притягненням неповнолітніх осіб до кримінальної відповідальності завжди викликали інтерес у вчених, проте слід зауважити, що останніми роками це питання є особливо актуальним, і це обумовлено тим, що зростає кількість злочинів серед підлітків. Такі вчені, як В.Н. Бурдін [6], Т.А. Гончар [7], І.А. Кобзар [8], В.Г. Павлов, Г.І. Щукина [11] у своїх наукових працях розглядають питання, що стосуються неповнолітнього суб'єкта злочину. Підлітки є особливою категорією будь-якого суспільства. У зв'язку зі своєю соціальною незрілістю вони не здатні повною мірою усвідомлювати характер вчинюваних ними дій, а також можливість настання від них негативних наслідків, як для них самих, так і для оточуючих.

